

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 93-ҳадис

الثاني: عن أبي سروعة - بَكْسِرِ السِّينِ الْمُهْمَلَةِ وَفَتْحِهَا - عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرِ، فَسَلَّمَ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا، فَتَحَطَّى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَّرِ نِسَائِهِ، فَفَرَغَ النَّاسُ مِنْ سُرْعَتِهِ، فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ، فَرَأَى أَهْمُمْ قَدْ عَجِبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ، قَالَ: «كَرِهْتُ شَيْئًا مِنْ تِبْرٍ عِنْدَنَا، فَكَرِهْتُ أَنْ يَحْسَنَنِي، فَأَمْرَتُ بِقِسْمَتِهِ». رَوَاهُ البُخَارِيُّ [851].

وَفِي رِوَايَةِ لَهُ: كُنْتُ حَلَفْتُ فِي الْبَيْتِ تِبْرًا مِنَ الصَّدَقَةِ، فَكَرِهْتُ أَنْ أُبَيْتَهُ» [1430].

«البُّشْرُ» قِطْعٌ ذَهَبٌ أَوْ فِضَّةٌ.

Абу Сирваъа Уқба ибн Ҳорис розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Мадинада Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг орқаларида аср намозини ўқидим. У зот салом бердилар-да, сўнг тез туриб, аёлларидан бирининг ҳужраси томон одамларнинг елкаларидан ҳатлаб ўтиб кетдилар. Шитобларидан одамлар хавотирга тушишди. Кейин уларнинг олдига чиқиб, шитобларидан уларнинг ажабланганликларини кўриб: «Бизникида озгина ёмби тилла (борлиги) эсимга тушиб қолди. У мени чалғитишини ёқтирамадим ва уни тақсимлашга буюрдим», дедилар».

Ином Бухорий ривояти.

Ином Бухорийнинг бошқа ривоятида: «Уйда садақадан бўлган бир ёмбини қолдириб чиқсан эдим. Уни қолишини кариҳ кўрдим», дейилган.

NUBUVVAT MARVARIDLARI